

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η φτώχεια τῶν γηρατειῶν τοῦ Λαμαρτίνου. Ὁ ἔλεγχος τοῦ μικροῦ Τόμμου καὶ ἡ γλωσσίτσα τῆς μαμάς. Ἡ ἀδεξιότης τοῦ Μ. Ναπολέοντος ὡς κυνηγοῦ. Πῶς ἀντὶ τῶν πουλιῶν, πληγώνει τοὺς...στρατηγούς του. Ὁ καιρὸς κ' οἱ ποιηταί, κτλ.

Ο μέγας ποιητὴς τοῦ ρωμαντισμοῦ Λαμαρτίνος, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάμπλουτος, στὰ γεράματά του, ὡστόσο, ἔχασε τὴν περιουσία του καὶ γιὰ νὰ ζῆ ἀναγκάστηκε νὰ ἐργάζεται σκληρὰ, γράφοντας διάφορα ιστορικὰ βιβλία.

Σχετικὸ μὲ τὴ φτώχεια τῶν γηρατειῶν τοῦ Λαμαρτίνου εἶνε καὶ τὸ παρακάτω συγκινητικὸ ἀνέκδοτο, ποὺ τὸ διηγεῖται ὁ συγγραφεὺς Μονσελέ. Ἐνα βράδυ δινόταν στὰ ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ μιὰ μουσικὴ ἔσπερις, στὴν ὁποία εἶχε συγκεντρωθῆ ὅλο τὸ ἄνθος τῆς ἀριστοκρατίας. Σὲ κάποια στιγμή, μιὰ νέα γυναίκα πολὺ κομψή, εἶδε μπροστὰ τῆς ἕναν ψηλὸ γέρο ποὺ φοροῦσε μιὰ παληὰ πρασινομαυρισμένη ρεντιγκότα. Τῆς ἔκανε μάλιστα τόση κωμικὴ ἐντύπωση αὐτὴ ἡ ρεντιγκότα, ἀνάμεσα στὰ ὀλοκαίνουργα φράκα τῶν ἄλλων κυριῶν ὥστε ἄρχισε νὰ γελάει.

Τότε ὁ σύζυγός τῆς, στὸν ὁποῖο εἶπε τί συνέβαινε, τὴν ρώτησε:

— Ξέρεις τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ ποὺ σὲ κάνει νὰ γελάς;

Τότε ἡ κυρία ξανακτύπησε τὸν μεγάλο ποιητὴ, κατάλαβε πόση ἦταν ἡ δυστυχία του καὶ, αὐτὴ τὴ φορά, δυὸ δάκρυα φάνηκαν στὰ μάτια τῆς.

***

Ὁ γιὸς τοῦ περιφήμου Γάλλου εὐθυμογράφου Ὁριόλ, ἔταν πῆγαινε ἀκόμα στὸ σχολεῖο, ἦταν καλὸς μαθητῆς, ἀλλὰ πολὺ φλύαρος. Γι' αὐτὸ κάποτε ὁ δάσκαλός του σημείωσε στὸν ἔλεγχό του, τὸν ὁποῖο ὁ μικρὸς ἔπρεπε νὰ δείξει στοὺς γονεῖς του: «Ὁ Τόμμου φλυαρεῖ ὅλη τὴν ἡμέρα πολὺ θορυβωδῶς».

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Τόμμου ξαναπῆγε τὸν ἔλεγχο στὸ δάσκαλό του. Καὶ κάτω ἀπ' τὴν παρατήρησι τοῦ τελευταίου, ὁ Ὁριόλ εἶχε προσθέσει:

«Καὶ τί θὰ λέγατε ἀν ἀκούγατε τὴν μητέρα του».

***

Κάποτε, ὅταν ὁ Τολστόι ἦταν ἀκόμα ἀξιωματικὸς, σὲ μιὰ πορεία εἶδε ἕναν συνάδελφό του ποὺ χτυποῦσε μὲ τὸ μαστίγιό του ἕναν στρατιώτη, ποὺ δυστροποῦσε νὰ προχωρήσει.

Ἀγανακτισμένος ὁ διάσημος συγγραφεὺς φώναξε στὸν συνάδελφό του:

— Δὲν ντρέπεσαι νὰ χτυπᾷς ἕτσι ἕναν ὁμοῖό σου; Δὲν διάβασες τὸ Εὐαγγέλιο;

Κι' ὁ ἄλλος τοῦ ἀπάντησε:

— Δὲν διάβασες τοὺς στρατιωτικούς...

***

Ὁ Μέγας Ναπολέων ὡς κυνηγὸς ἦταν πολὺ... ἐπικίνδυνος, γιατί ἦταν πολὺ ἀδέξιος. Μιὰ φορά, σὲ μιὰ κυνηγετικὴ ἐκδρομὴ, τὸ δόπλο του διερράγη μέσα στὰ χέρια του καὶ λίγο ἔλειψε νὰ τὸν σκοτώσει. Μιὰ ἄλλη φορά, καθὼς σημάδευε ἕναν ἀγριόχοιρο, τραυματίσε στὸ μηρὸ ἕναν ὑπηρέτη τῆς ἀκολουθίας του.

Ἐπίσης μιὰ ἄλλη φορά, καθὼς πυροβόλησε μιὰ πέρδικα, τὰ σκάγια του πέτυχαν στὸ μάτι τὸν στρατάρχη Μασενά.

Μιὰ ἄλλη φορά, τέλος, τὰ σκάγια του πέτυχαν τὰ... νῶτα τοῦ στρατηγοῦ Ντυρόκ. Τότε ὁ Ναπολέων, γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσει, τοῦ εἶπε:

Ὁ Μέγας Ναπολέων τὴν ἡμέρα τῆς στέψεώς του

— Πρῶτη φορά ἕνας γενναῖος σὰν ἐσένα τραυματίζεται ἐκ τῶν ὀπισθεν...

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδιζε νὰ μὴν εἶνε καθόλου εὐχάριστο τὸ νὰ κυνηγᾷ κανεὶς μὲ τὸν Ναπολέοντα.

***

Ὁ παληὸς Γάλλος ποιητὴς ἀββᾶς Ντελίλ εἶχε θέσει κάποτε σὲ κάποια συγκέντρωσι τὸ ἔξης αἶνιγμα:

Εἶμαι ποτὸν, τῶν ποιητῶν μεγάλη ἀγάπη κι' ἔρωσ.

Μ' ἠγνῶει ὁ Βιργίλιος, μ' ἐλάτρευε ὁ Βολταῖρος.

Τί εἶνε;

Ἀπλούστατα, ὁ καφές. Καὶ πραγματικὰ, ὅλοι οἱ παληοὶ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς ἀγαποῦσαν ὑπερβολικὰ τὸν καφέ. Ἐκεῖνος δὲ ποὺ τὸν ἐλάτρευε κυριολεκτικῶς ἦταν ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ. Τὸν ἤθελε ὅμως σκέτο κι' ὄχι ἀνακατεμένον μὲ σίκαλι. Μιὰ μέρα λοιπὸν ὁ Οὐγκώ μπήκε σ' ἕνα ἀπ' τὰ ἐξοχικὰ ἐκεῖνα μπακάλικά ὅπου πουλοῦν λίγ' ἀπ' ὅλα καὶ ποὺ εἶνε καὶ καφενεῖα συγχρόνως καὶ ζήτησε ν' ἀγοράσει σίκαλι.

Τοῦ ἔδωκαν μιὰ ὀκά. Μὰ ἐκεῖνος ζήτησε περισσότερο, ὅλη τὴ σίκαλι ποὺ εἶχαν στὸ μπακάλικο, κι' ἔτσι πήρε καμμιά εικοσαριά ὀκάδες.

— Τότε γύρισε πρὸς τὸν μπακάλη καὶ τὸν ρώτησε:

— Δὲν ἔχεις ἄλλη σίκαλι;

— Καθόλου. Οὔτε δράμι...

— Ὁραῖα. Τώρα, φτιάχτε μου ἕναν καφέ.

***

Ὁ δικαστὴς Θωμᾶς Γκράχαμ, περίφημος στὴν Καλιφόρνια ὡς «συμφιλιωτὴς συζύγων», ἐξαιτίας τῶν πολλῶν διαζυγίων ποὺ κατάρθωσε νὰ ματαιώσει, δημοσίευσε τελευταῖα ἕνα βιβλίο μὲ συμβουλὲς πρὸς τὰ νέα κορίτσια. Ἀπ' αὐτὲς μεταφράζουμε τίς παρακάτω:

— Μὴ παντρεύεστε ποτὲ πρὶν γίνετε ἀρκετὰ ἐνήλικοι, οὕτως ὥστε νὰ ξέρετε τί κάνετε. Ἡ γυναίκες ποὺ παντρεύονται στὰ δεκάξη, ἐγκαταλείπονται ἀπ' τοὺς συζύγους τῶν σὲ δεκαεφτά.

— Μὴ παντρεύεστε ἕναν ἄντρα ποὺ δὲν χωνεύει τοὺς σκύλους, γιατί θὰ δῆτε σὲ λίγο ὅτι εἶνε ἀνίκανος ν' ἀγαπήσει τίποτε.

— Μὴ παντρεύεστε ἕναν ἄντρα γιατί εἶνε καλὸς χορευτῆς. Ὅσοι ἔχουν μυαλὸ στὰ... πόδια τους δὲν ἔχουν μυαλὸ στὸ κεφάλι.

— Μὴ παντρεύεστε ἕναν ἄντρα ὁ ὁποῖος δὲν διαβάσει τὴν ἀθλητικὴ σελίδα τῶν ἐφημερίδων. Οἱ νέοι ποὺ δὲν δείχνουν κανένα ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ σπὸρ δὲν μποροῦν νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑαυτό τους. Γίνονται κακοὶ σύζυγοι.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ

Ὅποιος εἶνε φίλος ὅλου τοῦ κόσμου, δὲν εἶνε φίλος κανενός.
Μπουρνταλοῦ

— Φιλία πραγματικὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει, ἀν οἱ δυὸ φίλοι δὲν εἶνε διατεθειμένοι νὰ συγχωρῶν ὁ ἕνας τὰ μικροελαττώματα τοῦ ἄλλου. Λά Μπρυγιέρ

— Νὰ μὴν πιάνης ποτὲ φιλία μ' ἄνθρωπο ποὺ δὲν εἶνε ἀνώτερός σου Κομπούκιος

— Ὅποιος εὐχαριστεῖ τὸ φίλο του, τοῦ φαίνεται πῶς προξενεῖ εὐχαρίστησι στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του Πλωτίνος